

PROFESOROVY POHLEDNICE

Když mi pan profesor RICHARD JUNG půjčil rukopis s názvem POHLEDNICE Z 20. STOLETÍ, věděl jsem jen jedno: Člověk Jungova formátu se určitě nepustil do zpracovávání svých vzpomínek jenom proto, aby k přehrším životopisů přidal další kus. Taky jsem napřed věděl, že rukopis bude protkán jeho schopností sebeironie, jeho smyslem pro humor a pro absurdno. Nemýlil jsem se. Ani mě nezviklala první Pohlednice o smrti J.F.Kennedyho. Hned však ta druhé začíná *Bjorg mě sbalila již víc než před rokem...* A ještě před tím podtitulek společný všem pohlednicím: *Minulost je neurčitá. Přesně si nepamatují nic.* Pan profesor se nemýlil - zaujal mě dokonale.

POHLEDNICE vycházely v Kutnohorských listech - jedno číslo se mi někdy v polovině roku 1999 dostalo do rukou právě ve chvíli, kdy v našich médiích probíhala neurovnaná a neučesaná diskuse o vztahu Čechů, kteří si prožili normalizaci v Čechách, k těm, co republiku opustili (ať už z jakýchkoliv důvodů). Jaký že je rozdíl mezi těmi, co utekli po únoru 48 a těmi, co emigrovali po srpnu 68. A já si v Kutnohorských novinách čtu Pohlednici s názvem Pražský podzim a zima na Havaji 1968-69. Čtu si o tom, co prof. Jung dělal na Havaji, a najednou do toho pár vět s pár slovy o tom, jak a co se dovídá o srpnová okupaci v Praze a o událostech po ní. *(Po několika projevech beznaděje účastníci hodili svíčky do Tichého oceánu. Některé se chvíli houpały na vlnách, než uhasly...)* Příští odstavec je o narození dcery...

Chci tím jen naznačit, že pohlednice by se měly vytisknout jako knížka a mělo by ji číst co nejvíc lidí. Aby se něco dozvěděli i o stavu vlastní duše, nejen profesorovy. Velice doporučuji, aby Pohlednice byly vydány. Velice se liší od všeho životopisného, co vychází. Možná by ta knížka mohla některé čtenáře přimět, aby si (několik málo znovu) přečetli Karla Čapka, když nic jiného, tak alespoň jeho postřehy z ciziny...

Jazyk Pohlednic je osobitý. Nejvíc tehdy, kdy hovoří lehkým tónem o závažných a důležitých věcech.

Jiří Stránský